

АНГЕЛИКА.

Тъзи дума ми затиква устата; имашъ върху мѣне неопределима сила.

КЛОДИНА.

Каква сладость!

АНГЕЛИКА

Гнѣвъ ма е, че съмъ принудена да забравя едни постъпки; но, както и да са сила трѣбва да та послушамъ.

КЛОДИНА.

Бедно аганце

Г-нъ Сотенвилъ. (на Ангелика)

Доближи са, ела насамъ.

АНГЕЛИКА.

Всичко което ми казвашъ да направя, неще да заслужи за нищо; и ще видишъ, че сутре пакъ ще започне изъ ново.

Г-нъ Сотенвилъ.

Ще дамъ заповѣдъ на това. (на Г. Дандена)
Хайде, коленичи сега.

Г. ДАНДЕНЪ

Да коленича?

Г-нъ Сотенвилъ.

Да, да коленичашъ, и безъ забава.

Г. ДАНДЕНЪ (на колени съ свѣщъ,
въ ржка, и на страна)

О Боже! (на Г-нъ Сотенвилъ). Какво искате да
кажа?